

လင်းလက်အိမ်
PUBLISHING GROUP

ရှင်ဖြတ်နိုး

မင်းသေမျှအမိန့်တွေရဲ့နှာခံရာ

ရန်မဟာ ...

မင်းဘာကို မလုပ်ချင်လဲလို့ မေးရင် ...။

သေချာတယ်။

ကျွန်တော် ရင်ကလေးကော့ပြီး ဘယ်သူနဲ့ မှ မပြိုင်ချင်ဘူး... ဘယ်သူ့ကိုမှ ချောက်မချချင်ဘူးလို့ ဖြေမိမှာ ပဲ။

တစ်ဖက်သားကို ...

မပြိုင်ပြိုင်ချင်လာအောင် နှိုးဆွရခြင်းနဲ့ အဲဒီလူရုံးနိမ့်ပြီး မခံချိမခံသာဖြစ်ကျန်နေခဲ့တာကို ရင်ထဲကမပါဘဲ ကျေနပ်နှစ်သက်ရတာကိုလည်း ကျွန်တော်သိပ်မုန်းတယ်။

ဒါပေမဲ့ ...

ရင်နာစရာကောင်းလောက်အောင် မေမေ့ရဲ့ တောင်းဆိုမှုကြောင့် ကျွန်တော်လုပ်ခဲ့မိတယ်။

ကြိုးစားပေးခဲ့တယ်။

ကျွန်တော့်ခံယူချက်က မေမေကျေနပ်တယ်ဆိုရင် ပြီးရော ...။ အဲဒါတွေကြောင့်မို့ပဲ တုန်လှုပ်နာကြည်းဖွယ်ရာ ဘဝဇာတ်လမ်းလေးတစ်ပုဒ် ပေါက်ဖွားရှင်သန်လာခဲ့ရတာပါ ...။

ရန်မဟာ

တစ်ဖက်သတ်ဆန်စွာပဲ ...။

ပြိုင်ဆိုင်မှုတွေ အငြိုးတွေနဲ့ ကျွန်တော့်ဘဝထဲကို သူဟာအနက်ရှိုင်း
ဆုံး တိုးဝင်လာခဲ့တယ်။

သေချာတာကတော့။

သူနဲ့ ကျွန်တော့်ကြားမှာ ဘာရန်ငြိုးဘာရန်စမှ မရှိခဲ့တာပဲ ...။

ဘာကြောင့်လဲ ...။

သူဘာကြောင့် အနိုင်ယူချင်ရတာလဲ ...။

ဘယ်လိုအကြောင်းပြချက်တွေကြောင့် သူ့ရဲ့ ပြိုင်ဘက်အဖြစ် ကျွန်
တော့်ကို ရွေးချယ်ခဲ့ရတာလဲ ...။

အမြဲတမ်းလိုလို

ကျွန်တော့်ရှေ့က ခြေတစ်လှမ်းသာသွားတတ်တဲ့ သူ့ကို ကြာတော့အ
ရှုံးမပေးချင်တော့ဘူး ...။

အဲဒီတော့ ...။

ကျွန်တော်ဘာပြန်လုပ်မိသလဲသိလား ...။ သူ့ကိုပြန်ပြီး အလဲထိုးအ
နိုင်ယူဖို့ ကြိုးစားလာခဲ့ရတော့တာပေါ့ ...။

ချစ်သူဆိုတာ ...

ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်တွေကို လုံခြုံမှုတွေ ပေးစွမ်းသူ ...။

အိပ်မက်လှလှကလေးတွေကို မက်စေသူ ... ။

ရင်ခုန်သံကလေးတွေကို နှိုးထစေသူ ။

ဘဝတစ်ခုလုံး ...

သူ့အပေါ်ပုံအပ်စရာ ကောင်းလောက်အောင် အစွမ်းတွေနဲ့ ပြည့်ဝနေ
တဲ့ သူတစ်ယောက်ကိုသာ ချစ်သူလို့ သတ်မှတ်ချင်တယ်။

အဲဒါ

ကျွန်မ မမှားဘူးနော် ... ။

ကျွန်မက ...

အဲဒီလိုချစ်သူကလေးမျိုးကိုပဲ ရချင်ခဲ့တာလေ။

ပွင့်လွှာငယ်

အခန်း (၁)

"ရန်မဟာ ... မင်းနိုင်ရမယ်နော် ... မင်း ... မှူးဆန္ဒကို အမြဲတမ်းနိုင်ရမယ် ... မင်းဘယ်တော့မှ အရှုံးနဲ့ မေမေ့ဆီပြန်မလာခဲ့နဲ့ ..."

အာရုံထဲမှာ မေမေ့အသံတွေ ဆူဝေနေသည်။ ။ နံဘေးက ဆူညံစွာ အော်ဟစ်အားပေးနေသော အသံတွေက နားထဲသို့ ဗလုံးဗထွေး တိုးဝင်လာခဲ့၏။ သူ့စိတ်တွေ အနိုင်ရလိုဇောတွေ ပြင်းထန်နေခဲ့သည်။ ။ ခရာသံကို နားစိုက်ကာထောင်လိုက်ပြီး ပြေးလမ်းကို သူ့မျက်ဝန်းလေးတွေ ပို့ထားလိုက်၏။ သူနိုင်မှ ဖြစ်မယ်။

ဒါ ... ။

ပြိုင်တိုင်းပထမရတဲ့ သူတွေချည်းပဲ ပြိုင်ရတဲ့ ပွဲ။

ဒီအထဲကမှ ...

(ပ၊ ဒု၊ တ)ဆိုပြီး သုံးယောက်ပဲ ရွေးချယ်မှာ ။

ပြိုင်ပွဲဝင်စုစုပေါင်း ခြောက်ယောက်။

ရန်မဟာ၊ မှူးဆန္ဒ၊ ထွန်းဖြိုး၊ ကျော်စွာ၊ ပိုင်ဦး၊ ထွန်းထွန်းဝင်း။ သူတို့ တွေအားလုံးဟာ ပြိုင်ပွဲတစ်ခုချင်းဆီက ပထမအရွေးခံရသူတွေချည်းပဲ။ သူနံဘေးမှာ မှူးဆန္ဒ သူအသာစောင်းငဲ့ကြည့်တော့ ဟိုကလည်း ပြန်ကြည့်နေပါသည်။ ။ မှူး

ဆန္ဒရဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေက ပြုံးနေပြီး မျက်နှာလေးက တည်ငြိမ်နေသည်။ ။

"ရန်မဟာကွ ..."

"ဆန္ဒ ... ဟေ့ကောင်ကြီး ကြိုးစားထားနော် ..."

နံဘေးမှ အတန်းသားတွေ အားပေးနေကြသည်။ ။ ရန်မဟာ စိတ်
တွေအရမ်းကို လှုပ်ရှားနေပြီ။ မှူးဆန္ဒသည် အလွန်အပြေးသန်သော
ကောင်လေးဖြစ်သည်။ ။ ရန်မဟာ့စိတ်တွေ စိုးထိတ်နေ၏။ နဖူးပြင်တင်း
တင်းကလေးမှာ ချွေးကလေးတွေ စို့တက်လာသည်။ ။ မျက်နှာလေးက ရဲ
ရဲနီနေ၏။

"ကဲ ... အားလုံးအဆင်သင့်ဖြစ်ပြီနော် ..."

သူ့စိတ်တွေပိုပြီး တုန်လှုပ်လာ၏။ တကယ်တော့ သူဝါသနာပါတာ
ဘောလုံးပြိုင်ပွဲကိုပါ။ ကျောင်းအားကစားပြိုင်ပွဲအတွက် နာမည်စာရင်း
ပေးရတော့ ရန်မဟာက နောက်ချန်ပြီး မှူးဆန္ဒဘယ်အထဲဝင်မလဲဆိုပြီး
စောင့်ကြည့်နေတာ။

"နာမည် ..."

"မှူးဆန္ဒပါဆရာ ..."

"ပြိုင်ပွဲက ..."

"အပြေး ..."

ဟင် ...

မှူးဆန္ဒက အပြေးပြိုင်ပွဲတဲ့ ။

သူ ... ဝါသနာမပါဆုံး ပြိုင်ပွဲတစ်ခုပဲ ... ။ ဒီကောင့်ကို ဘောလုံးပြိုင်
ပွဲထဲဝင်မှာ ပဲလို့ ထင်ထားတာ ... ။ အခုတော့ အပြေးပြိုင်ပွဲတဲ့ လေ ... ။

"မင်းနာမည် ..."

"ရန်မဟာပါ ဆရာ ..."

"မင်းကရော ..."

"အပြေးပဲဆရာ ..."

"ဟာ ... ဟေ့ကောင် ... မဟာ ... မင်းဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲကွ
... စောစောကပြောတော့ ငါတို့ တစ်ဖွဲ့လုံး ဘောလုံးထဲဝင်ရအောင်ဆို
..."

သူငယ်ချင်းတွေ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝိုင်းပြီးအပြစ်တင်ကြ
တော့၏။

"အခု ... ငါ ... အပြေးပဲပြိုင်တော့မယ်ကွာ ..."

သူ့ချာခနဲလှည့်ထွက်ဖို့ ပြင်တော့ ခပ်လှမ်းလှမ်းကနေ
သူ့ကိုစူးစိုက်ကြည့်နေခဲ့သော မျက်ဝန်းတစ်စုံ။ သူတန်ပြန်စိုက်ကြည့်လို
က်ပြီး နေရာကနေ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ ။

"ကဲ ... ခရာသံကိုနားထောင်ကြ ..."

အပြေးပြိုင်မယ့်သူတွေအားလုံး ရယ်ဒီဖြစ်နေပြီ။

ဆရာက အသင့်ပြင်ထားသော ကျောင်းသားများ ရှေ့မှာ ရပ်ပြီး သ
တိပေးနေသည်။ ။ သူ့အတွေးတွေ ဖျတ်ခနဲပျောက်သွားသည်။ ။ ဆရာသ
ည် လက်ထဲမှ ခရာကလေးကိုထောင်ပြပြီး ဘေးဘက်သို့
ပြန်လျှောက်သွား၏။

"ခွီ ..."

တစ်ချက်တည်းသော ခရာသံအဆုံး သူခြေထောက်တွေကို အမြန်

ဆုံးနှင့် အသွက်ဆုံးလှုပ်ရှားပစ်လိုက်၏။

"ဟေး ... ဝေး ... မှူးဆန္ဒကွ ..."

သူ့အရှေ့နည်းနည်းလေးအကျော်မှာ ဆန္ဒကပြေးပြီး သူကတော့ မှူးဆန္ဒကို အဓိကပ်ပြေးလိုက်ကာ ပြေးနိုင်အောင်ပြေးနှုန်းကို ထပ်မြှင့်လိုက်သည်။ သူနဲ့ မှူးဆန္ဒ ဘေးချင်းယှဉ်သွား၏။ ကျန်လူတွေက နောက်ကျောဘက်ကပ်လိုက်လာကြပြီ။

"မဟာ ... အားမလျှော့နဲ့ ... ပြေးထား ..."

"ရှူး ... ရှူး ... ရှူး ..."

အသက်ရှူသံက ပြင်းထန်လာ၏။ သူ့မျက်နှာလေး ရဲတွတ်နေပြီ။

"မင်းမရှုံးစေနဲ့ နော်မဟာ မှူးဆန္ဒကိုနိုင်မှ မေမေ့ဆီပြန်လာခဲ့..."

အာရုံထဲမှာ ...

မေမေ့ရဲ့ ရုပ်သွင်လေးက ထင်ဟပ်လာ၏။

"ပြေးထားဟေ့ ... ပြေးထားကွ ... ပန်းတိုင်ရောက်တော့မယ် ..."

မဟာ ...။

စိတ်တွေပိုပြီးလှုပ်ရှားလာ၏။ ရင်တစ်ခုလုံး အသက်ရှူမှားလောက်အောင် မောနေပြီ။ မှူးဆန္ဒက သူ့ဘေးချင်းကပ်မှ အနည်းငယ်ကျော်ဖို့ ကြိုးစားနေသည်။ မဟာသိပ်ပြီး စဉ်းစားနေဖို့ အချိန်မရှိတော့။ မှူးဆန္ဒရဲ့ ပခုံးကို အသာဝင်တိုက်ပစ်လိုက်သည်။

"ဘုတ် ..."

"ဟာ ..."

"ဟာ ... မှူးဆန္ဒချော်လဲသွားပြီ ..."

စကားသံကလေးမဆုံးလိုက်ခင်မှာ ဘဲ ...

"ဟေး ... မဟာကွ ရန်မဟာ ... ပထမရပြီကွ ... ဟား ... ဟား ..."

သူငယ်ချင်းတွေ သူ့ဆီပြေး လာပြီး ပွေ့ဖက်ကာဂုဏ်ပြုလေ၏။ လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးသံကလေးတွေ သူ့ဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် ဆူညံသွားလေသည်။ ။

ပထမ ...

သူပထမရခဲ့ပြီ။

သူ ...

ရင်ဘတ်နိမ့်ချည်မြင့်ချည်နှင့် မောပန်းနေသည့်ကြားမှ သူ့နှုတ်ခမ်းသားရဲရဲစိုစိုကလေးက ပြီးသွားခဲ့သည်။ ။ သူ့မျက်ဝန်းလေးတွေက အောင်နိုင်မှုကြောင့် လက်ဖြာလို့ သွားသည်။ ။ မှူးဆန္ဒ ဘာဖြစ်သွားပြီလဲ။

သူ ... လူအုပ်ထဲက တိုးထွက်လိုက်တော့။

ခါးလေးနှစ်ဖက်ထောက်ပြီး ခပ်စိမ်းစိမ်းစိုက်ကြည့်နေသော မှူးဆန္ဒနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရ၏။ သူပြုံးပြလိုက်သည်။ ။ သူ့အပြုံးက သရော်ပြုံးတွေ။ လှောင်ပြုံးတွေပါပဲ။ မှူးဆန္ဒ ဒူးခေါင်းဖြူဖြူလေးတွင် ပွန်းရှုဒဏ်ရာများမှာ သွေးတွေစို့လို့ နေလေရဲ့။ ။ မှူးဆန္ဒနံ့ဘေးက ...

သူဖြတ်လျှောက်ကာ သွားမည်အပြု။

"သိပ်ပျော်နေသလား ... မဟာ ... မင်းရဲ့ခဲ့တဲ့ ဆုအတွက် မင်းစိတ်တွေ သိပ်ပြီးလုံခြုံနေတယ်ပေါ့ ..."

"ဒီမှာ ဆန္ဒ ... ပြိုင်ပွဲဆိုတာ နိုင်သူအတွက်ပဲဂုဏ်ရှိတာကွ၊ အရေးကြီးတာ အနိုင်ရဖို့ ပဲ ... ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ပဲပြိုင်ပြိုင် အနိုင်ရဖို့ က အရေးကြီးတယ် ... အခုငါနိုင်ခဲ့တယ်လေဆန္ဒ ... မင်းရှုံးသွားပြီ ... မင်းရဲ့ အရှုံးကို ပြန်ဆန်းစစ်ရင် မင်းရဲ့ ညံ့ဖျင်းမှုကြောင့်သာဖြစ်တာ ... မင်းဘာအကြောင်းပြချက်မှ ရှာမနေနဲ့ "

"မင်း ... မင်း ... တောက် ..."

"သွားပြီဆန္ဒ ... ကြိုးစားပေါ့ကွာ ... နောက်တစ်ကြိမ်အခွင့်အရေးရဦးမှာ ပေါ့ ..."

ပြောပြီး နောက်လှည့်မကြည့်ဘဲ ကျောခိုင်းကာ လျှောက်သွားသောရန်မဟာကို မကျေမနပ်ရှိလှစွာ သူ့ကျိန်ဆဲပစ်လိုက်တော့သည်။ ။

သူ့ရဲ့ လုပ်ရပ်ဟာ အင်မတန်မြန်ဆန်သလို ပါးနပ်လွန်းလှသဖြင့် ဘယ်သူမှ သတိမပြုမိကြပါ။ သူ့မျက်ဝန်းလေးထဲမှာ အရှိန်နှင့် မရှုမလှပစ်လဲကျသွားသော မှူးဆန္ဒပုံစံလေးက ဖျောက်ဖျက်မရ။ သူ့မျက်ဝန်းလေးတွေ ရီဝေသွားရသည်။ ။

"သား ... သိပ်တော်တယ် ..."

လို့ အပြုံးကလေးနဲ့ အိမ်မှာ စောင့်ကြိုနေမဲ့ မေမေမျက်နှာကလေးကို မြင်ယောင်လာမိသည်။ ။

"ရန်မဟာ ... သား ... ကားကဒီမှာ ကွ"

သူ့ကိုစောင့်ကြိုနေသောကားလေးက အဆင်သင့်စောင့်ကြိုနေတာပါ။ သူ့အတွေးတွေနှင့်မို့ ရုတ်တရက်ကားကိုမမြင်လိုက်။ ရှေ့ကိုဆက်လျှောက်သွားသဖြင့် ဒရိုင်ဘာကြီးက လှမ်းခေါ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

"ဪ ... သားမတွေ့လိုက်ဘူး ... အဘထွန်းရ ..."

"ဒါပေါ့ကွာ ... မင်းကပျော်ပြီး ကိုယ့်အတွေးနဲ့ ကိုယ်လာတော့ ဘယ် သတိထားမိတော့မှာ လဲ ..."

"ဗျာ ..."

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... မင်းသိပ်တော်တယ် ... ရန်မဟာ ..."

"ပြိုင်ပွဲကို အဘထွန်းကြည့်နေလို့ လား ..."

"အေးပေါ့ကွ ..."

သူ့ရင်ကလေး ထိတ်ခနဲခုန်သွားသည်။

"အစကတော့ အဘထွန်းထင်တာ ဟိုမှူးဆန္ဒဆိုတဲ့ ကလေး ဗိုလ်ပဲစွဲပြီထင်တာ ... စိတ်မကောင်းစရာပဲ ... ဒီကောင်လေးချော်လဲကျ သွားလို့ သာ ... ပြေးအားကမဆိုးဘူး"

ဟုတ်တယ်။ မှူးဆန္ဒက အပြေးသိပ်ကောင်းတာ။

"ဘာပဲပြောပြော ဒီကောင်လေးလဲတော့လည်း ကောင်းတာပဲ ... အ ခုငါ့သားပထမရခဲ့တယ်လေ ... မဟုတ်ဘူး လား ..."

"ဟုတ်တယ် ..."

"ဟား ... ဟား ... ဟား ..."

သူတမင်ပဲ အဘထွန်းစကားကို ထောက်ခံပစ်လိုက်တာ။ အခုမှ ပဲ သူ့စိတ်တွေပေါ့ပါးသွားရတော့သည်။

"သား...."

"မေမေ ... သားပြေးပွဲမှာ ပထမရခဲ့တယ် ..."

"ဟုတ်လား ... အေး ... ကောင်းတယ် ... မင်းသိပ်တော်တယ်မဟာ ... အဲဒီအတွက် မေမေ့ဆီက မင်းကြိုက်တာတစ်ခု တောင်းဆိုနိုင်တယ် ..."

အကျေနပ်ကြီးကျေနပ်နေသော မေမေ့မျက်နှာလေးက ရင်ကိုလန်းဆန်းသွားစေသည်။

"တကယ်လား မေမေ ..."

မှုန်တေတေမျက်နှာပေးကလေးနဲ့ မေမေ့ကိုစိုက်ကြည့်ပြီး သူမယုံရဲစွာ ပြန်မေးလိုက်မိခြင်းပင်။ သူတောင်းဆိုတာကို မေမေတကယ်ပေးနိုင်ပါ့မလား။

"တကယ်ပေါ့သားရဲ့ ... မျိုးဆန္ဒကိုကျော်ဖြတ်ပြီး အနိုင်ပိုင်းလာခဲ့တဲ့ သားရဲ့ အောင်မြင်မှုကို မေမေကဂုဏ်ပြုရမှာ ပေါ့။ ကဲ ... သားကြိုက်တာပြော ... အဝတ်အစားလား ... ကစားစရာလား ... သားသိပ်နှစ်သက်တဲ့ ဒိုင်ယာရီစာအုပ်ကလေးတွေလား ... ပြော ... မေမေဝယ်ပေးမယ်"

မေမေ့မျက်ဝန်းလေးတွေ ကြည်နေ၏။

မေမေ့နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာက ပြုံးနေသည်။

ခါးကလေးအနည်းငယ်ကိုင်းကာ သူ့ကိုမေးနေသော မေမေ့မျက်နှာကို သူမဝံ့မရဲ စိုက်ကြည့်လိုက်ရင်းမှ ...